

Випуск № 31
Грудень 2019

Дніпровська Січ

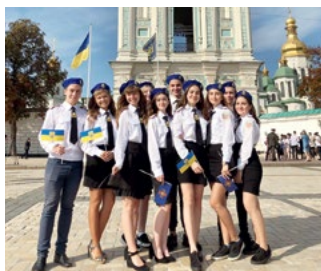

Козацький дитячий часопис

Київська гімназія №283

Дніпровська Січ №31 (2019)

- 3 День Державного Прапора України
- 5 30 років Козацькій гімназії!
- 8 Ювілей гімназії у світлинах
- 10 Гімназіє, живи і процвітай!
- 12 Секрет успіху гімназії
- 13 Спочатку було Слово...
- 15 Свято козацької слави
- 17 Нащадки козацького роду
- 19 Юні патріоти рідної землі
- 19 Свято єдності поколінь
- 22 Разом ми сила!
- 23 Загін імені Богдана Хмельницького
- 24 Свято «Посвята в козачата». Як це було?
- 25 Віра у майбутнє
- 27 Звитяга і завзяття!
- 28 Крок у щасливе майбутнє
- 30 Автор «Червоної рути» безсмертний
- 31 За мир треба боротись
- 33 Гімн-славень єднає українців
- 35 Світ сучасних професій
- 36 Толерантність врятує світ
- 36 Дбаймо про власний моральний імідж!
- 37 Культура поведінки – повага до людей і до себе
- 37 Наша сила – в нашій єдності
- 38 «Козак-Квест-2019»
- 39 Свою Україну любіть!
- 39 Гімназисти 8-Б у Верховній Раді!
- 40 Відкриваємо Європу
- 41 На незвіданих дорогах Таврії

На обкладинці часопису учні козацького загону імені Богдана Хмельницького (учні 5-Г класу)

Головний редактор В.М. Гнатюк
 Голова прес-центру М.А. Швед
 Керівник науково-методичного центру К.Є. Кулик
sh283@ukr.net

ДЕНЬ ДЕРЖАВНОГО ПРАПОРА УКРАЇНИ

23 серпня 2019 р. на Софійській площі відбулась церемонія підняття Державного Прапора України, в якій взяли участь учні гімназії.

А все почалося з того, що один із організаторів свята – Національна гвардія України, – з якою у козацької гімназії укладена угода про співробітництво, запросила членів Всеукраїнської громадської козацької дитячої організації «Дніпровська Січ» взяти участь у церемонії підняття Державного Прапора України. Натхненні таким почесним дорученням бути на Софійській площі поряд з Президентом України, учні гімназії ретельно готувались до свята: старші приводили в порядок свої козацькі однострої, а менші приміряли своє національне вбрання.

І ось урочиста хвилина... Президент України В.О. Зеленський іде до Державного Прапора, щоб через лічені хвилини замаяоріло синьо-жовте полотнище біля стін древньої Софії. Звучить Гімн України і серця дітей наповнюються гордістю за свою Батьківщину, яка самовіддано бореться з російською агресією на Сході країни.

Цей святковий день запам'ятається членам козацької дитячої організації «Дніпровська Січ» на все життя,

адже світлини з Президентом України – це завжди пам'ятна подія.

Прес-центр

КОЗАЦЬКІЙ ГІМНАЗІЇ!

У вересневі дні 1989 року відкрилась середня загальноосвітня школа №283, щоб навчати, виховувати покоління за поколінням свідомих громадян, щирих патріотів, небайдужих українців. Тепер це гімназія. Сьогодні їй 30. 2478 випускників вийшли у широкий світ з її стін, серед яких 252 учні закінчили навчальний заклад із золотими та срібними медалями. Школою завжди керував і керує понині далекоглядний наставник на життєвій ниві, невтомний, самовідданий трудівник, заслужений працівник освіти України Гнатюк Володимир Миколайович. До дня народження школи учні, вчителі, батьки підготували щирі вітання-побажання, цікаві змістовні номери художньої самодіяльності, виступили юні артисти театральної студії «Дзвін» та Школи акторського та дикторського мистецтва, звучала бадьора музика у виконанні естрадно-духового оркестру «Візерунки». Неймовірно красиво співали заслужені артисти України Інеш, Катерина Пушкіна і Влад Зайцев.

На свято завітали почесні гості: Святійший Патріарх Філарет, перший заступник начальника Деснянського управління освіти міста Києва Шурко О.В., начальник відділу цивільно-військового співробітництва Голумбівський В.М., начальник відділу позашкільної освіти та виховання Управління освіти Деснянської районної в місті Києві державної адміністрації Кулаківська Т.І., члени Наглядової ради ВГКДО «Дніпровська Січ» Даневич П.М., Даценко Г.Г., Пономаренко В.А., Лепетун О.О., Костянтинов В.В., композитор Мирошніченко О.М., директори шкіл Діденко Л.Ф., Дьяченко Т.Л., директор КП «Зеніт» Шестакова К.Ю. та багато інших друзів гімназії, які побажали педагогам та учнівському колективу нових творчих здобутків і розвитку на освітянській ниві.

Під час святкового заходу Патріарх Філарет звернувся зі словом привітання та настанови до всіх присутніх: «Дорогі друзі! Я дуже радий, що маю можливість бути присутнім на 30-літті з дня заснування цієї Козацької гімназії. Час – це надзвичайно дорогоцінний дар Божий для кожного з нас, яким ми повинні правильно послуговуватись. Тому, шановні учні, не втрачайте його, а використовуйте, щоб почерпнути якомога більше знань. Саме в школі ви маєте змогу отримати міцну основу, на якій потім будете будувати все своє життя. Вчіться різним наукам та постійно вдосконалюйтесь, щоб пройдений вами шлях не минув марно, а усі здобутки й знання, отримані тут, ви примножили і використали для утвердження і процвітання українського козацького народу.

Нехай Господь допомагає викладачам навчати, учням навчатися, батькам допомагати своїм дітям, а всім разом – вдосконалюватися інтелектуально, духовно, патріотично та культурно. Вітаю усіх із ювілеєм, нехай Боже благословення перебуває з усіма нами. Не можна зупинятися на досягнутому, ви маєте невпинно вдосконалюватися. Треба наполегливо працювати та цілеспрямовано й самовіддано розвивати цю прекрасну гімназію, щоб виховувати достойних синів і дочок Української Держави». За сумлінну, творчу працю нагороди отримали: знак Пошани від Київського міського голови заступники директора Кулик К.Є., Швед М.А.; Подякою Міністерства освіти і науки України нагороджені – Ільчук Н.В., Романюк Р.О.; Грамотою Міністерства освіти і науки України – Му-

хіна-Швець Н.А., Сівковська Л.О., Неділько О.С.; Подякою Київського міського голови – Єфімова Т.Л.; Почесною Грамотою Київського міського голови – Демиденко В.Д.; Подякою Департаменту освіти і науки – Дейнека Н.С., Микуленко Я.М., Шиліна Н.В., Твардовська Л.М., Якименко О.С.; Грамотою Департаменту освіти і науки – Усиченко Н.Д.; Почесною Грамотою Департаменту освіти і науки – Дьоміна М.В., Подякою Деснянської районної в місті Києві держав-

ної адміністрації – Кучерук Г.А., Долгушевська В.В., Дробишевська С.М.; Грамотою Деснянської районної в місті Києві державної адміністрації – Біленчук І.М.; Почесною грамотою Деснянської районної в місті Києві державної адміністрації – Фомічова Т.А. Директор гімназії В.М. Гнатюк був нагороджений почесним знаком «За співпрацю» від Національної гвардії України і Почесною грамотою Деснянської РДА міста Києва. За високі досягнення у професійній діяльності, за вияв громадянської активності і національної свідомості у вихованні дітей та молоді іменні грамоти від директора гімназії отримали педагоги навчального закладу, члени ВГКДО «Дніпровська Січ». Особливими відзнаками були нагороджені члени трудового колективу, які працюють у гімназії з першого дня, а це – Єрмакова І.Д., Глава З.І., Троценко О.М., Ромашевська О.В., Костюк М.В., Потупко К.М. Свято надовго залишиться в серцях учнів, батьків, педагогів, усіх тих, хто роками творив цей козацький навчальний заклад.

Прес-центр

ЮВІЛЕЙ ГІМНАЗІЇ У СВІТЛИНАХ

ГІМНАЗІЄ, ЖИВИ І ПРОЦВІТАЙ!

(Творчі конкурси до ювілею гімназії)

До 30-річчя навчального закладу був проведений поетичний конкурс «Гімназія – моє життя», у якому взяли участь учні 5-11 класів. Переможцями конкурсу стали поезії Сірак Юлії та Сірак Яни (9-В клас), Луців Варвари (7-Г клас), Харченко Олександри (11-Д клас), Ревери Юлії (8-В клас). Переможці отримали нагороди на святі ювілею гімназії.

Роки минають. Ось вже тридцять!
Нашій Козацькій є чим гордитись!
Зі святом, Козацька, живи, процвітай,
Гарних людей ти у світ випускай!

Ревера Юлія,
учениця 8-В класу

І наша школа, наче квітка,
«Дніпровська Січ» – козацький дім.
Тут пізнають науку дітки,
Тут світло й радісно усім.

Луців Варвара,
учениця 7-Г класу

Щоранку стежина до тебе веде.
Найкраща у світі, знайома, єдина.
Гімназіє рідна, люблю я тебе,
Для нас ти велика родина.

Журавльова Анна,
учениця 6-Д класу

Наш другий дім, ти наша мати,
Що пробудила в нас козацький дух,
Що вчила жити і кохати,
І розпізнати, хто справжній друг.
Із козачат – у козаки,
З дитинства – в юність.
Ми пам'ятаєм ці роки.
Нам їх ніколи не забути.
Тобою викохані і ласкою зігріті
Підемо сміливо у життя,
Бо однієї альма-матері ми діти,
Нам дороге твоє святе ім'я.

Харченко Олександра,
учениця 11-Д класу

Вересень... У більшості це слово асоціюється з початком осені, а для учнів та вчителів – це, в першу чергу, початок нового навчального року, нових ідей, звершень, перемог і, звісно, здобуття знань. Для нашої гімназії перший місяць осені був особливим, бо саме на вересень припали урочистості з нагоди 30-річного ювілею. Кожен козацький загін на чолі з отаманом та класним керівником заздалегідь визначився з формою привітання для улюбленого не одним поколінням навчального закладу. Яскраві фотозони, тематичні виставки, колажі, арт-моби, відео-проекти, святкові композиції додали вишуканості просторим коридорам гімна-

зії. Всюди панував дух свята: починаючи із входу і завершуючи ошатною актовю залю. Щоденні репетиції зблизили козачат в одну велику гімназійну родину. У день святкування в актовій залі лунали привітання із вуст випускників, батьків, гостей, директора гімназії, головного отамана ВГКДО «Дніпровська Січ» В.М.Гнатюка. Багато грамот, подяк, почесних нагород отримали з нагоди ювілею працівники закладу. Також у козачат була чудова можливість взяти участь у поетичному конкурсі «Гімназія – моє життя». Хочу представити поезію Луців Варвари, учениці 7-Г класу, яка отримала відзнаку за свій вірш.

Наш край зоветься Україна,
Ми йшли до волі крізь віки.
Козацька наша вся родина,
Як у степу рясні квітки.

Наш герб – це символ нашої волі,
Дає наснагу до навчань.
Ми, наче воїни у полі,
Крокуємо в країну знань!

І наша школа, наче квітка,
«Дніпровська Січ» – козацький дім.
Тут пізнають науку дітки,
Тут світло й радісно усім!

Вже 30 років альма-матер
Ростить майбутніх козаків!
Козацька школа – наш
фарватер,
Любов і пам'ять навіки!

Ми тут приймаємо посвяту
В загони славних козачат,
Нам дороге Покрови свято
І дух козацький, сила й гарт.

**Демчик С.М.,
вчитель української мови
та літератури**

СЕКРЕТ УСПІХУ ГІМНАЗІЇ

Дорога гімназіє! Шановні вчителі! Прошло вже п'ять років з того моменту, як у моєму житті пролунав останній дзвоник в стінах рідної школи. Але щоразу повертаючись сюди, я подумки згадую радісні та безтурботні роки свого гімназійного минулого. І є сенс задуматись над питанням: у чому секрет успіху гімназії № 283? Моя відповідь однозначна. Її успіх у людях, які тут працюють. Тому я щиро вдячний нашим педагогам за все, що вони зробили для нас. За те, що навчили бути патріотами своєї держави не на словах, а у справах; за те, що дали глибокі знання з різних дис-

циплін та прищеплювали нам невмирущі духовні цінності. Найкращими словами хочеться побажати рідній гімназії:

*Живи, альма-матер,
зростай, альма-матер,
І слався навіки-віків!
Тобі процвітати, як зірка сяяти,
В сузір'ї далеких світів!*

**Волошин Микола,
випускник 2014 року**

Шановні, дорогі, любі, найкращі наші вчителі. Я захоплююсь і пишаюсь Вами! Ви змогли проростити з «маленького насіннячка» справжній міцний паросток, який з часом зміцніє і матиме сили, щоб дивувати світ могутнім деревом. Без вашої допомоги ми б не стали такими, якими ви бачите нас зараз: інтелегентними, врівноваженими, розумними і самодостатніми. Ті роки, які ми з вами провели, зріднили нас, і тепер кожен раз першого вересня ми будемо згадувати ваші добрі обличчя, ваші відкриті серця і ніжні погляди. Час летить, ми вже не ваші пустотливі учні, а серйозні дорослі люди, які усвідомлюють, що ви є для нас, тому хочемо подякувати вам за вашу мудрість. Гімназія – це місце, де й досі зберігаються козаць-

кі традиції. Я з теплотою згадую наші уроки, виховні години, екскурсії, конкурси, козацькі квести. Із впевненістю можу сказати, що ми надзвичайно горді тим, що є випускниками саме Козацької гімназії! Хочеться висловити подяку та побажати вам молодості, духовної та життєвої, щоб ще багато років ви щасливо виховували дітей і знали, що живе не даремно! А гімназії хочу побажати довгих років процвітання. Тому на добру згадку і з щирою вдячністю дарую вам власноруч вишиту картину «Козацькому роду нема переводу!» Нехай міцніє і зростає наша гімназійна козацька родина!

**Сівковська Катерина,
випускниця 2019 року**

СПОЧАТКУ БУЛО СЛОВО...

9 листопада – День української писемності та мови – свято, яке широко відзначається в Україні. Саме у цей день вшановують пам'ять Преподобного Нестора-літописця – послідовника творців слов'янської писемності Кирила і Мефодія. За доброю традицією учні гімназії зустрілися з письменниками – лауреатом Державної літературної премії імені Олеся Гончара, відповідальним секретарем Національної спілки письменників України Т.В. Пишнюк і заслуженим працівником культури України, лауреатом премії імені Лесі Українки А.Л. Качаном.

Директор гімназії В.М. Гнатюк розпочав зустріч гумористичним віршем А.Л. Качана:

*Мені над морем у Алушті
Приснилась дивна дивина,
Що діти, знайдені в капусті,
Це побратими Качана.
А ще скажу Вам по секрету
(секрети мають і поети),
Яких знайшли у кукурудзі.
І є дві правнучки кирпаті,
Яких зловили у лататті.*

*І є ще родичі далекі,
Яких колись приніс телека.
Але мабуть, мені не варто
Все переводити на жарти.
Бо це не жарти з читачами,
Ми справді родичі із вами:
Якщо, можливо, не по крові,
То по співучій нашій мові.*

Тетяна Володимирівна, спілкуючись з дітьми, зазначила: «Кожен з нас має знати, де він народився, якого роду-племени. Я дуже давно написала вірш про мову:

*Не втрачена вона ще, жива,
Як джерело, що взимку не замерзне.
І вірю – у віках вона воскресне,
Бо мови іншої у нас нема.*

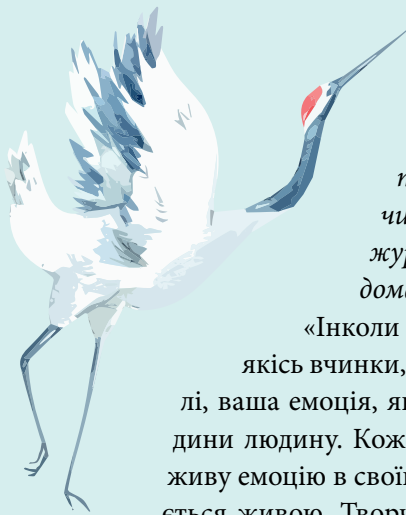
Ми не повинні забувати про те, що мова є отака коштовинка, яку народ плекав багато століть, яку нам передавали з покоління в покоління, коли наші мами і бабусі співали колискових, і кохані шепотіли українською мовою такі солодкі і бажані слова. Кожен пись-

менник намагається донести до молоді свій творчий задум, свою емоцію. Моя вчителька української мови і літератури була для мене еталоном, прикладом високої моралі, особливо проникливо звучали з її уст поетичні рядки.» Т.В. Пишнюк розповіла учням легенду, короткий зміст якої такий.

Легенда про журавлів.

Виявляється, хто перший їх побачить, той буде першим у світі. І бабуся сказала, що журавлі прилітають вдосвіта і на крилах несуть ключ, яким відмикають

небо і випускають весну. Я пішла на пагорб і там зустріла сонце. І з небесної купелі прямо на мене летів ключ журавлів. Я бачила летюче диво. Мама журилася, бо мене не було дома всю ніч.

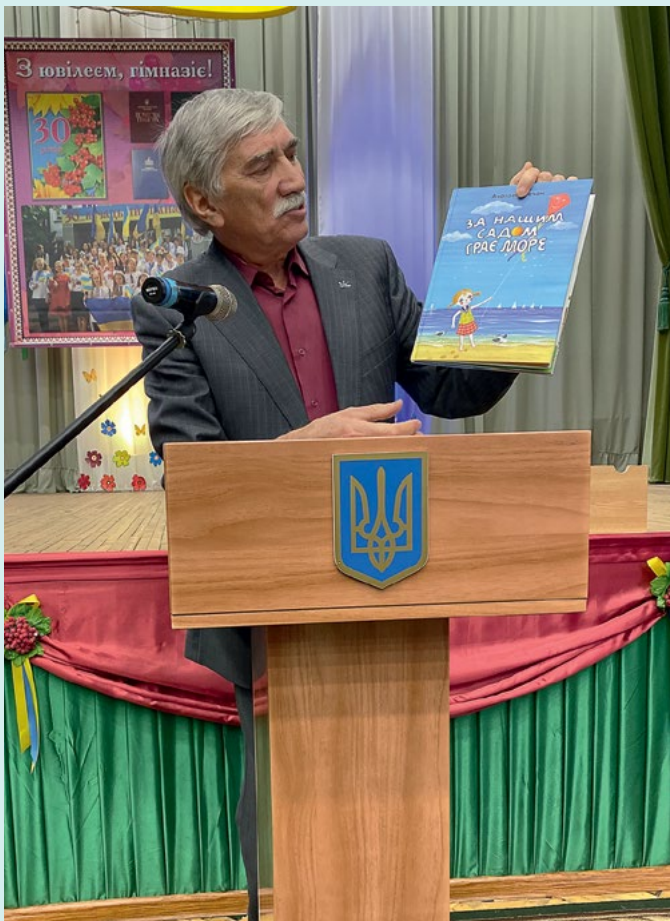
«Інколи провокують нас на якісь вчинки, але вони – ваші журавлі, ваша емоція, яка робить з кожної людини людину. Кожен з нас, коли відчуває живу емоцію в своїй душі, то вона залишається живою. Творчих вам успіхів і нових досягнень.»

Перед учнями гімназії сказав своє поетичне слово і Анатолій Леонтійович Качан.

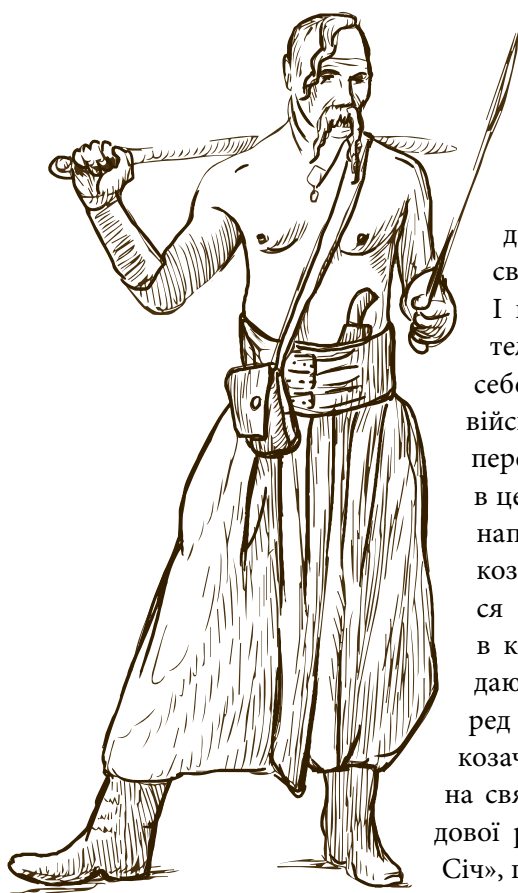
Українська мова – це один із основних оберегів нашої держави. Але і оберегом нашим є те, що Україна була козацькою державою і дух козацтва залишився у ній назавжди. Це видно не тільки на Хортиці чи в Мамаєвій Слободі і у вашій козацькій гімназії. Анатолій Леонтійович показав школярам диплом премії імені Володимира Рутківського «Джури», в оформленні якого використано козацькі легенди. У ньому зашифровано вісім козаків. «На Миколаївщині була одна із найвпливовіших паланок Бугогардівська, яка займала степову смугу між лівим берегом Південного Бугу на заході і правим берегом Інгульця. Запрошую всіх вас відвідати ці історичні місця. Образ козака Мамая був майже в кожній хаті поруч з іконами.»

Вірш «Острів Мамая», який написаний поетом за враженнями перебування на острові Мамая, учні слухали, затамувавши подих. Школярі подивилися відеорепортаж «Журавлині луги». «Ви повинні бути учасниками подій, а не спостерігачами», – стверджував письменник. Наприкінці виступу А.Л. Качан побажав всім слухачам козацького здоров'я, а також прочитати книгу Володимира Рутківського «Джури козака Швайки». Учні гімназії у подарунок письменникам заспівали пісню «Гімн українській мові», а також вручили квіти і мотанки.

СВЯТО КОЗАЦЬКОЇ СЛАВИ

(ПОСВЯТА У КОЗАЧАТА)

Для козаків у минулі епохи свято Покрови було найбільшим святом. Вони вірили, що свята Богородиця охороняє їх від кулі, гострої шаблі, є їх заступницею і покровителькою. У наші дні день Покрови – це державне свято – День захисника України. І це не спроста. Під покровительство Богородиці віддавали себе воїни УПА, тому і сучасне військо, яке наслідує традиції попередніх поколінь, вважає мати в цей день і своє свято. Щороку напередодні свята Покрови у козацькій гімназії відбувається величне дійство – посвята в козачата. Учні п'ятих класів дають урочисту обітницю перед тим, як стати справжніми козачатами. До козацького кола на свято завітали голова Наглядової ради ВГКДО «Дніпровська Січ», голова Національної спілки

письменників України М.О. Сидоржевський, перший заступник голови Наглядової ради, генерал козацтва П.М. Даневич, член Наглядової ради В.А. Пономаренко, голова Центру патріотичного виховання «Юний прикордонник» В.В. Константинов, педагоги, батьки. Юних козачат вітав головний отаман «Дніпровської Січі», директор гімназії В.М. Гнатюк, який побажав школярам любити і берегти свою Вітчизну, високими здобутками у навчанні примножувати її славу і силу. З палким, полум'яним словом звернувся до присутніх голова Наглядової ради Михайло Олексійович Сидоржевський. Він стривожений пасивністю сучасної молоді. Війна на сході України несе чималі жертви, гинуть кращі сини і дочки нашої Батьківщини. І тільки патріот зможе дати гідну відсіч ворогу і окупанту. Станьте справжніми патріотами, і тоді Україна буде справді незалежною, демократичною і непереможною. Звучали слова подяки. Козацькі марші лунали у

виконанні естрадно-духового оркестру «Візерунки». Юні артисти співали козацьких пісень, а запальні танці дивували козацьку громаду аж перехоплювало подих... А ще оплески! оплески! оплески!

Прес-центр

НАЩАДКИ КОЗАЦЬКОГО РОДУ

У козацькій гімназії дев'ятого жовтня цього року відбулася урочиста подія. Всі п'яті класи брали участь у Посвяті в козачата. Наш 5-А клас був особливо орга-

нізованим. Ми співали, танцювали, а ще свято переконані, що ми будемо відповідальними нащадками славетного козацького роду.

Борисова Софія, учениця 5-А класу

9 жовтня 2019 року у нашій гімназії відбулася важлива подія: напередодні Дня українського козацтва, а також великого свята Покрови Пресвятої Богородиці усіх п'ятикласників гімназії приймали в козачата. Цей захід для наших дітей був дуже важливим, і вони чекали його з нетерпінням. До свята разом з класним керівником Людмилою Миколаївною підготували цікаву та змістовну програму, а вчитель музики допомогла з піснями. Учні 5-А

класу показали свої неординарні здібності. Всі присутні у залі зрозуміли, що наші діти будуть гідними продовжувачами козацького роду. Вагомості події надавала присутність директора. У вітальному слові Володимир Миколайович наголосив на важливості патріотичного виховання юні, а ще поширенні звичаїв і традицій українського народу, які мають передаватися від покоління до покоління.

Гулак Т.О., мама учениці 5-А класу

Наш 5-А клас разом з класним керівником Людмилою Миколаївною підготували цікаву програму до Дня українського козацтва. Мені сподобалось танцювати

та співати, було просто дивовижно. Я вдячна, що в нашій гімназії проводять такі свята.

Гулак Анастасія,
учениця 5-А класу

ЮНІ ПАТРІОТИ РІДНОЇ ЗЕМЛІ

Посвята в козачата – це свято, на яке чекають всі п'ятикласники! Учні 5-Б з великою відповідальністю та хвилюванням готувалися до нього, а допомагали нам всі: старшокласники ставили танці, з вчителем музики вчили пісні, батьки готували костюми. Свято вийшло чудовим і урочистим. Це був справжній вибух емоцій. Учні на сцені перевтіли-

лися у етнічних козаків та козачок. Присутні батьки підтримували дітей бурхливими оплесками. Дійство сподобалося всім, адже такий захід вчить нас любити Україну, бути патріотом рідної землі.

Шиліна Н.В.,
класний керівник 5-Б класу

СВЯТО ЄДНОСТІ ПОКОЛІНЬ

Мені запам'ятається на все життя посвята в козачата. Це було хвилююче і дуже гарне свято. Ми старалися зробити все бездоганно. Нашим батькам дійсно дуже сподобалося, вони нами пишаються. Я думаю, що всі попрацювали на славу. Ми вболівали і за своїх ровесників із 5-А, які також виступили

гарно. Наші репетиції були непростими, але ми впоралися. Мені дуже сподобалося наше свято, колоритне, веселе, згуртоване, емоційне. Ми, українці, маємо славу історію, тому повинні плекати і збудувати таке ж сучасне і майбутнє. Слава Україні!

Салівон Єлизавета,
учениця 5-Б класу

На виступ я прийшла з бабусею Софійки. Перше враження – святкове вбрання дітей. Діти на сцені в костюмах виглядали надзвичайно красиво! Друге враження – неймовірний заряд позитивної енергії. Зворушливі пісні, можливість підспівувати завдяки екрану, жартівливі сценки, козацька громада, яка приймала козачат, – все разом подарувало відчуття свята та єдності. Дійство дуже сподобалось! Дякуємо!

Кузьменко Наталія,
мама учениці 5-Б класу

КОЗАК – ІДЕАЛ ПАТРІЮТА

Посвята в козачата – це важлива подія у житті класу, яка допомагає щойно утвореному колективу учнів об'єднатися, розкрити свої здібності та таланти. Більш того, це ключовий етап

формування патріотично налаштованої особистості. Готуючись до свята, учні пізнали багато фактів з історії козацтва, поглибили свої знання козацьких традицій, звичаїв та обрядів, дізналися про козацькі символи та обереги, через пісню та танець долучилися до глибин української духовності та моралі, пройнялися духом вільнолюбства та братерства, відчули козацьку міць та відвагу, наповнилися енергією та завзятістю своїх предків. Сам зміст посвяти залишив у дитячих серцях образ козака – безстрашного борця за волю та правду, мир та братерство. Саме такий ідеал людської особистості став зразком для наслідування юних патріотів.

Бут А.О.,
класний керівник 5-В класу

Традиційне гімназійне свято Посвяти у козачата – дуже відповідальне для нас, п'ятикласників. Серце завмирає, коли під звуки козацького маршу та гучні оплески батьків ми заходимо до актової зали. Це свято

стало одним з найкращих у моєму житті. Запам'ятається український дух, патріотичний настрій, бажання бути гідним великих пращурів.

Науменко Матвій, учень 5-В класу

Я із захопленням згадую день Посвяти в козачата. Ми всі були вбрані у наш національний одяг. Не кожен день видається можливість відчути себе продовжувачем козацької справи. Через тексти пісень, легенд

народної творчості ми познайомилися зі звичаями та засвоїли моральні цінності козаків.

Харченко Владислав,
учень 5-В класу

РАЗОМ МИ СИЛА!

В цьому році моя донечка вступила до гімназії, яку в народі називають козацькою. Це була її мрія, і нарешті вона здійснилася! І ось напередодні свята Покрови Пресвятої Богородиці та Дня українського козацтва відбулася посвята в козачата! Кажуть, козаки особливо шанували Покрову, бо Богородиця була їхньою заступницею в далеких походах, під її покровом вони не боялися ні розбуханої стихії, ні злих ворожих сил. Юнь постійно наголошувала на спадковості поколінь. Зворушливо було дивитись, як наші діти гордо несли хоругву, розповідали вірші про козаків, про Україну, давали обітницю, виконували таночки та патріотичні пісні. Отаманам старших класів цікаво було довідатись,

що діти знають про козаків, ті ж зі спритністю відповідали. Нас, батьків, переповнювало неймовірне відчуття гордості за наших дітей! Наші мами спекли смачнющий та духмяний коровай, і в кінці заходу частували ним всіх бажаючих. Анна Олександрівна вручила учням козацькі посвідчення та привітала своїх вихованців! Свято залишило у дітей та батьків багато позитивних емоцій. Ми, батьки, щиро вдячні, що у нашій гімназії є така гарна традиція! Все це сприяє патріотичному вихованню кожного учня, любові до свого народу, до рідного краю, до Батьківщини, до мови. Адже разом – ми сила!

Уфанцева І.М., мама учениці 5-В класу

ЗАГІН ІМЕНІ БОГДАНА ХМЕЛЬНИЦЬКОГО

У Деснянському районі близько 65 шкіл, але саме в нашій гімназії мріяли навчатися п'ятикласники. Батьки усвідомлено обрали навчальний заклад, який мешканці Троещини з любов'ю називають

цїї, однією з яких є посвята в козачата. Вже з першого вересня діти починають хвилюватися, розпитувати про свято, згадують, як ставали козачатами старші брати і сестрички, друзі та знайомі. Для класного ке-

Козацька гімназія. Саме тут вже 30 років зберігаються та передаються з покоління в покоління чудові тради-

рівника це справжній виклик – зробити свято яскравим, змістовним, емоційно наповненим, таким, що за-

пам'ятається на все життя. Як важливо побачити кожну дитину, підібрати роль з урахуванням характеру, допомогти розкрити таланти. Це перше спільне завдання для дитячого колективу, можливість краще пізнати один одного, проявити лідерські якості, показати свої вміння. Мені пощастило, мій 5Г виявився дружним і доброзичливим, цілеспрямованим та наполегливим, творчим та не байдужим. Учні співають і танцюють, грають на музичних інструментах та вивчають акторське мистецтво, малю-

ють і декламують вірші. Кожен з них вже є цікавою особистістю. Крім того, з підготовки до посвяти у козацат починається знайомство зі славними традиціями українського народу. Я дуже вдячна батькам, які весь час були поряд: і під час підготовки, і під час виступу. Катерина Станіславівна Петренко, тренер з гімнастики, навчала дітей танцювати запальний український гопак. Наталія Володимирівна Ліщук і Тетяна Миколаївна Проскурніна забезпечили чудовими яскравими костюмами. Денис Олександрович Прутенко допомагав надрукувати козацькі посвідчення, Євген Миколайович Борець був разом з донькою на сцені у ролі кошового, а молодша сестричка Тімура Петренка, майбутня козачка, танцювала разом з братом. Наше свято вийшло радісним, яскравим і по-справжньому родинним. Батьки підтримували нас

у залі, а після виступу підготували для козачат солодкий сюрприз: солодоші у вигляді козака та козачки.

Усиченко Н.Д.,
класний керівник 5-Г класу

СВЯТО «ПОСВЯТА В КОЗАЧАТА» ЯК ЦЕ БУЛО?

Нарешті довгоочікуване свято! Як довго ми його чекали, як важко до нього готувалися... Але як це було цікаво: репетиції, репетиції і знову репетиції... А на них чого тільки не було: і сміх, і радість, і дружні жарти, інколи навіть сльози... Чесно кажучи, нам здавалося, що все так легко, але чомусь Наталія Дмитрівна не посміхалася. Може тому, що ми інколи були не слухняні, хтось не вчасно вивчив слова пісні, інший – запізнився... Але які ми були горді, коли після кільканадцяти репетицій почули: «Молодці! Я так пишаюсь всіма Вами!». І така довгоочікувана її посмішка розправила наші крила. Початок свята, урочиста тиша, повний зал, а ще директор і вчителі. Нам страшно... Весь виступ промайнув як одна мить і здалося, що в нас нічого

не вийшло. Але той шквал оплесків і вигуків «Браво! Молодці!» довели, що ми справилися. Це було надзвичайно приємно, а ще... нас прийняли у козачата! Ми дякуємо нашій найулюбленішій вчительці,

Усиченко Наталії Дмитрівні, за її турботу, терпіння і віру в нас! Велика подяка батькам за допомогу у підготовці до свята та таку потужну підтримку! Щире дитяче «Дякую!» директору гімназії Володимирі Миколайовичу Гнатюку та козацькій старшині, що прийняли нас до, тепер вже і нашої, дружньої козацької родини! Ура, ура, ура! Ми козачата!

Степчук Анастасія,
учениця 5-Г класу

ВІРА У МАЙБУТНЄ

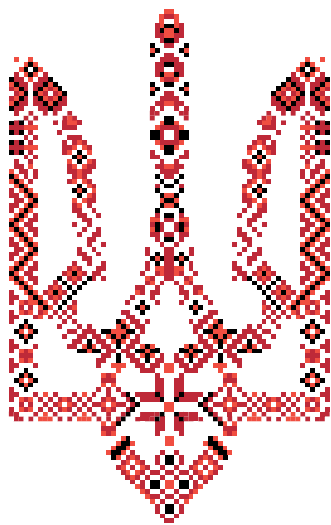
Без минулого немає майбутнього! Цю істину яскраво довели учні 5-Г класу на посвяті. Але почнемо спочатку... Перше вересня не вперше, але так тривожно, адже нова школа, нові вчителі, новий колектив.... Свято першого дзвоника запам'яталось яскравістю талантів козацької гімназії. Тому коли постало питання про Посвяту в козачата, нам: і батькам, і дітям, хотілося підготуватись так, щоб усім-усім сподобалися уже ми, 5-Г клас. А це під силу вже злагодженому колективу. З радістю

усвідомлюємо, що наші діти не лише справилися з цим складним завданням, але й уміло довели, що козацькому роду нема переводу. Вправно поєднуючи всі свої уміння: і володіння словом українським, і піснями, щиро виконаними, і танком –переконали, що вони можуть і будуть козачатами. А скільки всього вони ще вміють.... Яскраво підкресливши зв'язок поколінь, минуле й сьогодення ще раз підтвердили істину, що Україна – велика держава зі своїм міцним корінням і чудовими традиціями. Ми щиро дя-

куємо адміністрації гімназії, що надає можливість проявити таланти гімназістам та проводить такі чудові заходи, які зміцнюють віру у нашу країну та краще майбутнє! Величезна подяка класному керівнику Усиченко Наталії Дмитрівні, яка зуміла об'єднати дітей в одну команду, в єдиний загін, що з гідністю нестиме ім'я славетного гетьмана Богдана Хмельницького. Подяка і вам, наші козачата, таким малим, але таким уже дорослим. З гордістю і шаною несити нове звання, прославляйте наш козацький рід і нашу неньку Україну! Пишаємося вами і віримо у Вас! Щиро бажаємо підкорення нових вершин!

Батьки учнів 5-Г класу

ЗВИТЯГА І ЗАВЗЯТТЯ!

Кожного року у день Покрови Пресвятої Богородиці, який припадає на 14 жовтня, в Україні відзначається День захисника України та День українського козацтва. Саме тому напередодні таких знаменних свят у гімназії відбувається Посвята у козачата. Для мене це перший рік роботи в цьому освітньому закладі та перше грандіозне свято у 5-Д. До нього ми разом з класом готувалися ретельно та із завзяттям. І у нас все вийшло! Клас намагався презентувати себе якомога краще. Діти з великим захопленням оповідали цікаві факти про козаків, співали пісні, танцювали, інсценізували. Актова зала була заповнена родинами, які з великою гордістю споглядали на своїх дітей та пишалися тим, що вони є учнями Козацької гімназії. Цей день запам'ятається учням 5-Д назавжди, адже діти не лише цікаво провели час, але і отримали справжні козацькі посвідчення. А я пишаюся своїми талановитими вихованцями та тим, що працюю в закладі освіти, де на високому рівні підтримуються та розвиваються традиції українського народу.

Піхотник Л.В.,
класний керівник 5-Д класу

КРОК У ЩАСЛИВЕ МАЙБУТНЄ

Поповнивши гімназійні ряди, наш клас поринув в атмосферу різних інформаційних цікавинок, подій, свят. Напередодні дня Покрови, наші діти активно почали готуватись до Посвяти в козачата. Батьки шукали і розповідали їм багато історій, пов'язаних з життям козаків, щоб донести нашим майбутнім козачатам важливу і повчальну інформацію про побут, настрій, дух козацького життя. Підго-

товчий процес був насиченим репетиціями, цікавими історіями, які об'єднували дітей, згуртовуючи в родину. Переживання перед виступом, яскраві моменти мелодійних пісень, віршів, які діти дарували нам зі сцени, лунали від самого серця. Той вибух відчуттів заповнив всі серця присутніх, добрими, світлими посмішками гордості за наших доньок і синів. Це наші діти! Це наше майбутнє! Кожен українець має

знати та захищати свою історію і не дозволяти нікому ганьбити її, адже повага до України починається з поваги до самого себе. Своїми знаннями, працею, здобутками підносимо власну культуру, будьмо гідними своїх предків, бережимо волю і незалежність своєї землі, шануймо себе і свою гідність. З гордістю кажемо – Я УКРАЇНЕЦЬ! Ми – Українці!

Колеснікова С., мама
учениці 5-Д класу

Напередодні Дня захисника України у Козацькій гімназії відбулося справжнє диво – посвята в козачата учнів 5-х класів. Була підготовлена цікава концертна програма, на яку прийшли не тільки батьки, а й бабусі з дідусями. За півтора місяці учні разом з класними керівниками та батьками встигли підготувати грандіозне дійство, у якому брала участь талановита юнь нашої гімназії. Діти грали на бандурі, співали українські пісні, танцювали народні танці, розповідали вірші про Україну і козацтво, підготували багато цікавих фактів з життя козаків. Кожен учень був задіяний у концерті, всім класом виходили на сцену. Діти були вдягнені у вишиванки, хлопці у шароварах, а дівчата у яскравих спідницях. Виступ виглядав яскраво, урочисто і дуже зворушливо, розширив навіть уявлення дорослих про культуру українського народу, показав наскільки вона різнобарвна та цікава. Ми прийшли всією сім'єю і були приємно вражені такою підготовкою, патріотизмом і тим, як тут з перших днів навчання виховують повагу і любов до історії та культури своєї країни. Дуже раді, що навчаємося саме в Козацькій гімназії!

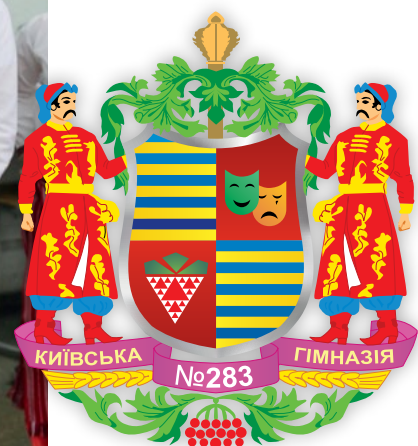
Ісаєнко О.В., мама учениці 5-Д класу

Найбільше щастя батьків – усміхнені обличчя рідної малечі. Ми можемо багато писати про важливість традицій, родовід, про улюблені пісні, приказки та прислів'я, але найдорожчим залишиться ставлення наших дітей, їх участь в освітньому процесі. Так, вам вдалось! Велика подяка від всіх батьків! Щира посмішка наших дітей, вогники в очах,

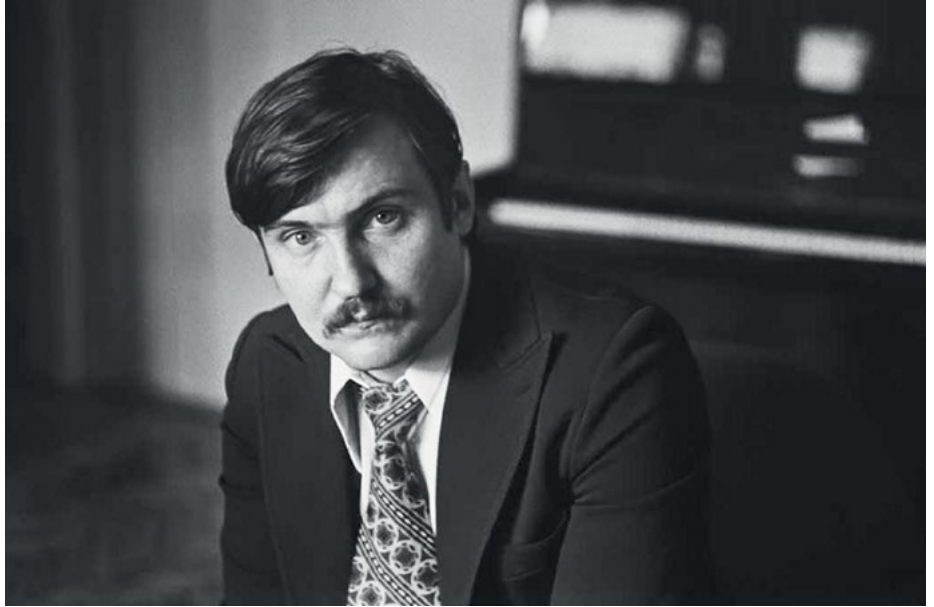
бажання, неабияка зацікавленість... Такі хвилини найдорожчі в житті, адже воно складається з емоцій. Лише те, що нас схвилювало, захопило, торкнуло – буде нашим мірилом у житті. Наші діти зовсім інші, вони особливі, не схожі на нас. Їх емоції ширі, їх думки глибокі, очі відкриті до нових знань і звершень. Дякуємо, шановні педагоги, що ви це розумієте! Бажаємо натхнення та нових звершень!

Коршак В.,
мама учня 5-Д класу

АВТОР «ЧЕРВОНОЇ РУТИ» БЕЗСМЕРТНИЙ

Володимир Михайлович Івасюк – український композитор-виконавець, поет, Герой України (2009, посмертно). Один з основоположників української естрадної музики (поп-музики). Автор 107 пісень, 53 інструментальних творів, музики до кількох спектаклів. Професійний медик, скрипаль, чудово грав на фортепіано, віолончелі, гітарі, майстерно виконував свої пісні. Неординарний живописець. 18 травня 1979 року за трагічних нез'ясованих і досі обставин пішов з життя. Учні 9-В класу (класний керівник Радецька Т.Д.) до річниці видатного українця підготували відкриту виховну годину, на якій звучали невмирущі пісні В.Івасюка, взяли активну участь у районному конкурсі, присвяченому творчості всесвітньо відомому українському композиторові і виконавцю.

*В сім'ї учителів він народився,
З весняним першим проліском з'явився.
Поет, співак, художник, музикант –
До всього Володимир мав талант.*

Прес-центр

*Любив він Україну й рідну мову
Таку барвисту, мелодійну, калинову.
Лиш українською писав свої пісні,
І жив по совісті – без лицемірства і брехні.*

*Був справжнім патріотом України
Та гідним сином Батьківщини.
Пішов так рано і невчасно із життя,
Але ніколи не потрапить в забуття.*

*Пісні його відомі на весь світ,
Вони чарують, немов квітів цвіт.
Напам'ять знають всі «Червону руту»,
Ця пісня дивом проганяє смуток.*

*Його зоря давно вже в небі сяє,
Але пісенна творчість не згасає,
Бо крізь роки, століття й повсякчас
Постійно пісня буде поміж нас.*

**Сірак Яна та Юлія,
учениці 9-В класу**

ЗА МИР ТРЕБА БОРОТИСЬ

До Міжнародного дня миру 21 вересня відбувся форум старшокласників під гаслом «За мир треба боротися». Міжнародний день миру щорічно відзначається з ініціативи ООН 21 вересня як День відмови від насильства і припинення вогню в усіх куточках Землі. Для багатьох людей у сучасному світі мир – це лише мрія, для них кожен день може стати останнім. Міжнародний День миру покликаний змусити людей не тільки задуматися про мир, але і зробити що-небудь заради нього. В Україні відзначення Дня миру відбувається з 2002 року, сьогодні це актуально як ніколи. По всій країні проводяться мирні акції та флешмоби. Учні 10-х класів також долучилися до такої ініціативи – у дворі гімназії був організований виступ із символами миру та побажаннями мовами світу миру всім людям планети. Мир дається дорогою ціною. В обох світових війнах на українській землі велись запеклі бої. Страшні втрати від війни досі не мають точного обрахунку. На жаль, і в XXI столітті Україна втрачає своїх синів. Тільки

ООН визначили такі головні завдання для забезпечення миру як: викорінення бідності і голоду, вирішення проблеми нестачі ресурсів, боротьбу з хворобами і забрудненням навколишнього середовища,

за офіційними даними, за час проведення антитерористичної операції на сході України загинуло майже 3,5 тисячі бійців. Хвилиною мовчання вшанували учасники форуму всіх загиблих минулого і сучасного. У ході заходу було з'ясовано, що країни-учасниці

забезпечення соціальної рівності. Визнаним символом Дня миру є емблема із зображенням голуба. До сучасних символів миру належить і Віфлеємський вогонь миру, який долає безліч кордонів та єднає людей у переддень Різдва Христового. Зворушливий плюше-

вий ведмедик Тедді – це також символ, що є образом дитинства, теплого, мирного та безтурботного. Символом міжнародної солідарності всіх людей світу став Дзвін Миру. На дзвоні зроблено напис: «Хай буде загальний мир в усьому світі». Коли в Україні іде війна, з'являються нові символи такого бажаного всім миру. Саме символом миру назвали відновлений військовими міст, який єднає Луганщину і Донецьчину. Інший приклад – мурал «Мілана» у Маріуполі, який присвячений тим, хто постраждав під час обстрілів. Війна на Донбасі принесла Україні нечуване з часів Другої світової війни горе. Сьогодні майже два мільйони українців змушені шукати нове житло, тисячі втрат серед військових і мирного населення. Війна і мир – це два зовсім різні способи життя. Жахи війни ні для кого не проходять безслідно, а особливо для військових. І травми, які отримують воїни, не лише фізичні, а й психологічні. Ми повинні допомагати тим, хто повертається з війни. Кожен із нас зобов'язаний вміти правильно спілкуватися з ветеранами АТО, адже їм потрібно знову звикати до мирного життя. Варто не відводити погляд у транспорті, посміхнутись на вулиці, вислухати, якщо у бійця є потреба у спілкуванні. Тисячі людей з окупованих українських територій

стали вимушеними переселенцями. З 2014 року по сьогодні жоден із днів в Україні не був Днем миру, але він обов'язково настане.

Неділько О. С.,
класний керівник 10-Б класу

ГІМН-СЛАВЕНЬ ЄДНАЄ УКРАЇНЦІВ

Однією з ознак суверенної держави є її гімн. Справжнім всеукраїнським, спочатку національним, а згодом й офіційним державним гімном, впродовж XIX-XX століть стала пісня «Ще не вмерла Україна». У 1863 році український науковець і суспільний діяч П. Чубинський написав слова, які повністю відповідали настроям свідомого українства. Нова пісня швидко пішла по Києву, але невдовзі Чубинського заарештували й вислали в Архангельську губернію без слідства і звинувачення. Надзвичайним є те, що музика і слова українського славня (гімну) з'єдналися через державні кордони того часу. Україна була розділена між Російською та Австрійською імперіями. Вірш Чубинського, створений в «малоросійському» Києві, став піснею завдяки Михайлу Вербицькому – українському священнику підавстрійської Галичини. У 1863 році у Львові вірш Чубинського був виданий анонімно («схований» серед трьох віршів Тараса Шевченка). Греко-католицький священник села Млини (тоді Австрія, а нині Польща) отець Михайло Вербицький, якому принесли часопис, забажав покласти на музику слова, які вважав шевченковими. Вперше твір панотця надрукували з нотами у 1865 році, а прозвучав він публічно на Шевченкових

роковинах у Народному домі в Перемишлі 10 березня того ж року. Після цього урочисту пісню виконували українці Наддніпрянщини й Галичини під час проведення патріотичних заходів. Як і творчість Тараса Шевченка, пісня «Ще не вмерла Україна!» об'єднувала людей незалежно від місця народження. Отець Михайло Вербицький писав не тільки церковні, а й світські твори – йому належить збірка салонних пісень для чоловічих квартетів та перший в Україні підручник гри на гітарі. То був його улюблений інструмент, замолоду за «веселі пісні, гру на гітарі» його навіть

двічі виключали з Львівської духовної семінарії. Цікаво, що й беручись за «Ще не вмерла Україна», спочатку Вербицький написав музику саме для гітари – твір задумувався як сольний, – а вже згодом адаптував її для хору. У Російській імперії українські національні славні були заборонені, і тому їх співали тільки на нелегальних зібраннях. З утворенням Української Народної Республіки 1917 року пісня «Ще не вмерла Україна» стала виконуватися як державний гімн, хоча офіційно у цьому статусі

затверджена не була. Вперше національний гімн «Ще не вмерла Україна» як державний затвердив Сейм Карпатської України на своєму єдиному засіданні у Хусті 15 березня 1939 року. У радянській Україні національний гімн був заборонений як буржуазно-націоналістичний. У липні 1991 року після урочистих зборів, присвячених першій річниці прийняття Декларації про державний суверенітет України, в палаці «Україна» в Києві відбувся концерт, заключним акордом якого стало виконання всіма присутніми в залі пісні «Ще не вмерла Україна». Ось так після десятиліть замовчування цей твір отримав майже офіційне визнання. Після всенародного референдуму 1 грудня 1991 р. Президія Верховної Ради України 15 січня 1992 р. затвердила музичну редакцію національного гімну України. В статті 20 Конституції України зафік-

совано: «Державний гімн України – національний гімн на музику Михайла Вербицького» і кінцева назва його «Ще не вмерла України». Революція та війна – час єднання довкола державних символів. На хвилі масових протестів під час Помаранчевої революції та революції Гідності, національна пісня по-справжньому єднала мільйони українців, ставши «хітом» того часу. Гімн співали майданівці в оточенні «Беркуту». 21 березня 2014 р. його також заспівали курсанти військово-морського училища в Севастополі, коли заклад захопили росіяни, чим юні українські моряки засвідчили свою вірність військовій присязі. Глибокий патріотизм слів і невіддільна духовність музики продовжують надихати українців у скрутні і в урочисті моменти.

Неділько Любава, учениця 10-Б класу

СВІТ СУЧАСНИХ ПРОФЕСІЙ

Шкільні роки летять дуже швидко, а що далі? У світі десятки тисяч професій. Яку з них ти обереш для себе? Це непросте завдання для підлітка, який ще знаходиться у пошуках себе. На щастя, наші батьки та вчителі роблять усе можливе, аби ми вчасно визначилися зі своєю майбутньою професією. У цьому нам допомогла екскурсія на студію телеканалу «1+1». Ми дізнались, що цей канал є одним із найуспішніших в Україні, його рейтинги найвищі, а колектив складається зі справжніх професіоналів. Мабуть, кожна дитина, яка хоче стати журналістом, ведучим, режисером, мріє працювати тут,

вулику, але щойно починається знімальний процес – мертва тиша огортає кімнату. Ці люди професіонали своєї справи, вони живуть професією та присвячують їй увесь свій час. Часто відомі актори та співаки є гостями програми. Вони з радістю відповідають на питання глядачів, діляться корисними порадами, розповідають про свої творчі успіхи. Таким чином, зірки стають ближчими до своїх шанувальників. «Сніданок з 1+1» об'єднує глядача і артиста, дарує позитив на цілий день. Побувавши на цій екскурсії, ми усвідомили та оцінили всі переваги та недоліки професій, пов'язаних із телебаченням. Деякі з нас

але ви повинні пам'ятати, що це не так просто, як здається на перший погляд. Ми зрозуміли це вже після того, як відвідали студію телепрограми «Сніданок з 1+1». На екрані телевізора ми спостерігаємо спокійну атмосферу, привітних та усміхнених ведучих, гостей програми, але насправді в приміщенні знаходиться велика кількість людей: оператори, режисери, візажисти, костюмери, редактори і ведучі, які постійно щось повторюють і готуються до чергового інтер'ю. Робота кипить, студія гуде наче бджоли у

змінити свою думку щодо свого майбутнього у цій сфері, інші навпаки загорілися бажанням стати телезіркою. Кожен з нас зробив для себе висновки. Отож, ми стали ближче на шляху до визначення свого місця у цьому світі. Питання професії досить складне, але слід пам'ятати, що куди б вас не занесло бурхливе життя у майбутньому, ви повинні чесно та добросовісно виконувати свої обов'язки!

ТОЛЕРАНТНІСТЬ ВРЯТУЄ СВІТ

Саме цьому мистецтву – жити з людьми і серед людей присвячений День толерантності, який відзначається у світі 16 листопада. У наш складний і неспокійний час ми мусимо поглянути одне одному у вічі й побачити людину. Ось чому учнями 10-В та 10-Г класів було підготовлено та проведено виховний захід «Толерантність врятує світ», мета якого сформувати правильне уявлення щодо толерантної поведінки, комунікативної культури спілкування та взаєморозуміння. Учні своїми виступами вдалося переконати присутніх, що у світі діють закони добра, терпимості, чесності, щирості, співпереживання і любові. Хореографічні композиції, пісні, легенди говорили про мистецтво жити у світі різних людей, про повагу до поглядів і переконань інших, про добро і зло. Про те щоб досягти успіху у влас-

ному житті, не треба витратити сили на конфлікти, побутові війни, кожному доцільно сформувати у собі толерантність як рису характеру. Дуже повчальним був виступ заступника директора з виховної роботи Швед М.А., яка підкреслила, як важливо толерантно відноситися до інших, вміти вислухати та підтримати людину, яка хоче бути почутою, турбуватися про тих, хто поруч. Ми повинні доброзичливіше ставитися одне до одного, не робити іншим того, чого б не хотіли для себе. А для цього необхідно викоринити зі своїх сердець зверхність, байдужість, упередженість. І тоді нас – щирих, добрих, сердечних – усі любитимуть і поважатимуть. І світ стане кращим!

Даневич С.М.,
класний керівник 10-Г класу

ДБАЙМО ПРО ВЛАСНИЙ МОРАЛЬНИЙ ІМІДЖ!

Формування та розвиток толерантної особистості стає все більш значущим у наш час. Адже, поспішаючи у вирі повсякденного життя, батьки не завжди знаходять час, щоб поспілкуватися зі своєю дитиною, зрозуміти й допомогти, пояснити й підібрати потрібні слова, щоб вона могла поділитися своїми переживаннями та душевними тривогами. Тому батьківська громада із задоволенням прийняла запрошення класних

керівників 10-В та 10-Г класів та залюбки долучилася до освітнього процесу нашої гімназії. Виховний захід на тему: «Толерантність врятує світ» був проведений цікаво і своєрідно. Учні намагалися якнайкраще донести до слухачів, що таке толерантність, показати значущість доброти, щедрості та взаєморозуміння в суспільстві.

Левчук О.М., мама учениці 10-В класу

КУЛЬТУРА ПОВЕДІНКИ – ПОВАГА ДО ЛЮДЕЙ І ДО СЕБЕ

Що таке культура поведінки? Чи вважаєш ти себе культурною людиною? Якими рисами має володіти вихована людина? Які етикетні формули слід використовувати у спілкуванні? На ці та багато інших питань знаходили відповіді учні 7-Г класу під час проведення виховної години, яка відбулася у переддень канікул. Культура поведінки – важливе вираження духовного багатства особистості, уміння спілкуватися з людьми. Для гімназиста вона є необхідною складовою успішного навчання. Та і знайти своє місце у світі, реалізувати свої заду-

ми, мрії культурній людині значно легше, адже вона дотримується загальноприйнятих норм та правил поведінки, що є частиною успіху в житті. Основним завданням класної години було нагадати правила поведінки на уроці, перерві та під час канікул, а також спонукати учнів до їх дотримання як необхідного компоненту вихованої людини. Семикласники знаходили відповіді на поставлені запитання, наводили переконливі аргументи, доводили свою точку зору, аналізували ситуації, підтверджували сказане висловами відомих людей (В. Сухомлинського,

Емерсона, А. Чехова та ін.). А наостанок оформили плакат «Культура поведінки» та запам'ятали золоте правило моралі, якого слід дотримуватися, щоб тебе вважали культурною і вихованою людиною. А воно закликає всіх «ставитися до людей так, як би ти хотів, щоб вони ставилися до тебе». Високу оцінку виховній годині дала заступник директора з виховної роботи М.А. Швед.

Демчик С.М.,
класний керівник 7-Г класу

НАША СИЛА – В НАШІЙ ЄДНОСТІ

Ніщо так не об'єднує людей, як біда. Сьогодні ж вона на всіх одна – війна. Мужні чоловіки беруть у руки зброю і йдуть захищати рідну

землю, а хтось допомагає фінансово чи морально. В прагненні надати допомогу воїнам єднуються і дорослі, і діти. Наш 8-Д постійно підтримує зв'язок із учасниками бойових дій на сході України. Ми самостійно зібрали благодійну допомогу для військовослужбовців 80-ої окремої десантно-штурмової бригади. Це наші земляки, чудові, відважні люди з патріотичним гаслом: «Ніхто, крім нас!». З 2014 року і дотепер вони безстрашні воїни АТО. Свою увагу, тепло і підтримку ми продемонстрували у листівках, прапорах з підписами-побажаннями повернутися додому переможцями, а ще приготували теплі речі, засоби гігієни, смаколики до свята, аби солдати відчули частинку родин-

ного тепла. Коли ми все це робили, емоції переповнювали нас. Наші діти зовсім не по-дитячому переймалися і готувалися до передачі подарунків, які стануть оберегами для захисників – патріотів України. Неочікуваним стало те, що бійці, отримавши нашу допомогу, на знак вдячності також нам надіслали подарунок. Це знак їх бригади у вигляді парашуту, створений із гільз. Ми із вдячністю та шаную прийняли цей символ. Адже всі українці розуміють, що наша сила в єдності.

Денисова Оксана,
мама учениці 8-Д класу

«КОЗАК-КВЕСТ-2019»

13 жовтня 2019 дві команди нашої гімназії «Козацька рада» та «Троєщинська Січ» посіли 1 та 2 місця відповідно у районному етапі змагань «Козак-Квест». Участь у випробуваннях брали учні 10 та 11 класів. Команди долали перепони, обходили пастки, змагалися, збирали бали і перемогали. Цілісний день ми провели на свіжому повітрі на Трухановому острові. Загалом подолали відстань більше 10 кілометрів. Окрім змагань, стали учасниками традиційного майстер-класу з надання

першої медичної допомоги. Наша мета – перемога! Тому обидві команди не були конкурентами, а допомагали одна одній. В результаті ми домоглися успіху! Минулого року вдалося вибороти 2 місце, а цього – 1 і 2. Ми пишаємося цими досягненнями і не зупинимось на досягнутому, адже попереду другий тур – міські змагання. І нехай удача буде на нашому боці!.

Квашук Юлія,
учениця 11-А класу

СВОЮ УКРАЇНУ ЛЮБІТЬ!

Юні учасники туристичного клубу «Меридіан» (керівник Твардовська Л.М.) учні 5-А класу: Борисова Софія, Максименко Ярослав, Штефанюк Кіріл, Гулак Анастасія, Скарбенчук Анжеліка – взяли участь в інтерактивній краєзнавчій грі на місцевості у рамках II фестивалю краєзнавчого активу міста Києва «Свою Україну любіть» і виборили І місце серед кращих столичних туристичних команд.

Прес-центр

ГІМНАЗИСТИ 8-Б У ВЕРХОВНІЙ РАДІ!

Нещодавно ми завітали до Верховної Ради України, яка є центром політичного життя країни. Усім цікаво, в якому приміщенні приймаються важливі державні рішення. Під час екскурсії ми дізнались, що будівництво розпочалося у 1936 році і тривало більше трьох років. Про становлення українського парламенту нам розповіли багато цікавого. Будівля Верховної Ради України була прийнята державною комісією з оцінкою «відмінно» влітку 1939 року. За успішну роботу професор В. Г. Заболотний був відзначений премією, що складала 5000 карбованців, на той час це були величезні гроші. Незважаючи на те, що будівництво відбувалося у радянські часи, прообразом споруди служив Будинок учителя, в якому під час революції 1917 року засіда-

ла Центральна Рада та Директорія УНР. Цю споруду спроектував учитель Заболотного – П.Ф. Альошин. У середині будівлі є чотири зали, одна з яких – сесійна зала Верховної Ради України. Потрапивши до неї, ми стали свідками засідання народних депутатів. А ще екскурсовод розповів, як у 1991 р. під час прийняття Акта проголошення Незалежності України з будівлі парламенту було спущено державний прапор УРСР і піднято стяг блакитного і жовтого кольорів, який згодом було затверджено як Державний Прапор України. Саме цей стяг знаходиться по центру будівлі під скляним коробом. 25 лютого 2014 року зі шпиль будівлі Верховної Ради була демонтована бронзова зірка. Депутати вирішили недоречним знаходження радянського символу на будинку парламенту Украї-

ни. Через рік, 29 жовтня 2015, на шпиль була встановлена центральна фігура державного герба — золотий тризуб великого князя Володимира. Отож, ми з гордістю констатуємо: гімназисти 8-Б були у Верховній Раді України, звичайно ж, як відвідувачі, але час так швидко летить, хто знає, можливо серед нас були і майбутні народні депутати. Мріяти треба! І все можливо...

Сівковська Марина,
учениця 8-Б класу

ВІДКРИВАЄМО ЄВРОПУ

Усі ми любимо подорожувати по Україні. Прийшла пора розширювати свої горизонти, і ми обрали цікавий тур «Уїк-енд в Німеччині». Наш шлях пролягав через Польщу, а саме місто Вроцлав, яке запам'яталось Ринковою площею з ошатними будиночками і сучасним фонтаном, а ще... гномами. Маленькі фігурки висотою до 40 сантиметрів розміщені в різних місцях, іноді навіть несподіваних. І саме вони є символом міста і однією з головних туристичних принад. А далі нас чекала Німеччина. Берлінський зоопарк – найстаріший і найвідоміший, вразив своєю великою територією та різноманітністю видів тварин. Тут є жирафи, слони, білі вовки, кенгуру і навіть панда. Популярна «фішка» зоопарку – регулярні публічні годування тварин. Ми потрапили на годування білого ведмеда. Враження неймовірні. Неможливо бути в Берліні та не побачити Рейхстаг, не пройти крізь Брандербурзькі ворота, не погуляти по найвідомішому бульварі Унтер-ден-Лінден, який отримав свою назву завдяки липам, що прикрашають його. Німецьке місто Мейсен зачарувало витонченістю, легкістю та неповторністю. Затамувавши подих, ми насолоджувалися мальовничими краєвидами, стоячи на горі біля Мейсенського замку. І навпаки, Дрезден приголомшив величчю, могутністю та архітектурними спорудами в стилі пізнього бароко. Без перебільшення це місто можна назвати культурною столицею Німеччини. А яка ж подорож країною без її національної кухні. Навряд чи знайдеться людина, яка хоча б раз у житті не чула про німецьку ковбаску, типовий для всієї Німеччини продукт харчування. От і ми із задоволенням скуштували цей смаколик. Дуже швидко наша подорож добігла кінця. Незабутні враження залишаться на довгі роки. А ми не зупиняємось і плануємо і надалі відкривати для себе невідому Європу.

Прес-центр 7-В, 8-Д класів

НА НЕЗВІДАНИХ ДОРОГАХ ТАВРІЇ

Що може бути кращим, ніж погожого осіннього ранку вийти на перон міста, про яке тобі ще нічого не відомо? Цього разу вікенд ми, мандрівники 8-Б, 8-Г, 9-Г класів, провели на Херсонщині. Подорож незвіданою Таврією перетворила нас на справжніх екологів та дослідників рідного краю, його історії. Почувши назву міста Херсон, що найперше ви пригадуєте? Звичайно, херсонські кавуни. Ми дізналися, що місто засноване в 1778 році князем Потьомкіним на місці укріплення, яке зруйнували турки. Херсон запозичив свою назву в давньогрецького Херсонеса Таврійського. Розкинувся на правому березі Дніпра, у місці, де його води зливаються з Чорним морем. Усі цікаві факти неможливо вмістити у десятку, тому пропонуємо найяскравіші.

1. Херсон – дійсно кавунова столиця України.
2. У Херсоні знаходиться 11-ти метровий сонячний

годинник Говарда, що входить у п'ятірку унікальних сонячних годинників України.

3. Херсон – це найголовніший порт Таврії.
4. Херсонщина омивається чотирма водоймами: Чорним та Азовським морями, Каховським водосховищем, затокою-озером Сиваш.
5. На теренах Херсонщини знаходиться найбільша вітрова електростанція (ВЕС) та сонячна електростанція (СЕС).
6. На Херсонщині найбільш розгалужена зрошувальна система Європи – понад 400 га, тому саме цей район посідає перше місце в Україні з вирощування овочів.
7. Найдовший міст – Антонівський, що побудовано на сваях над болотом і поєднує Херсон із Цюрупінськом. Довжина моста – 9,5 км.
8. У лимані неподалік Херсона знаходиться один з

найстаріших маяків, який занесений до переліку об'єктів ЮНЕСКО. 70-метровий маяк є найвищим в Україні і на 16-му місці у світі.

9. Тут був власний «Титанік». Саме так стали називати пароплав «Князь Потьомкін» після зіткнення з вантажним пароплавом «Аскольд». Ця подія сталась 13 липня 1912 року. На борту було 278 чоловік.
10. Саме на Херсонщині знаходиться найстаріший біосферний заповідник «Асканія-Нова» – степовий резерват, одне з семи природних чудес України, що входить в сотню найвідоміших заповідних територій світу.

Яскрава перлина України, наповнена медовим світлом, зіткана з диких трав «Асканія-Нова», є унікальним куточком природи. Це заповідник, який став переможцем конкурсу «Сім природних чудес України». Заснований заповідник у 1863 році, коли ці землі придбав колоніст Фрідріх Едуардович Фальц-Фейн. Тут знайшли притулок багато місцевих та завезених диких тварин. На теренах заповідника пасуться бізони, кулани, антилопи канни, чорні кафрські буйво-

ли, які входять в «золоту п'ятірку» тварин Африки, зубри, недовірливі антилопи гну та зебри, степові антилопи – сайгаки. У ботанічній частині заповідника ми насолоджувались цілющими фітонцидами ялівця та спробували на смак справжній барбарис. Пернате царство налічує понад шістдесят видів. Білі та чорні лебеді, фламінго, мандаринки. А павичі взагалі поводять себе як голуби в Києві: літають де заманеться, їдять із рук, бігають під ногами. «Асканія-Нова» – унікальний куточок при-

роди, жива пам'ятка людської доброти та працелюбства, скарбниця нашого світу. Але найбільша перлина Херсонщини – це море! Воно таке чисте, прозоре. Це подих свободи. Такого вільного моря не побачити влітку. Терпкий запах морського повітря розрумянив наші щоки. Ми бачили те, що можна побачити лише серцем – дивний, неповторний, багатогранний світ природи, який існує за межами смартфонів. І він нам дуже сподобався. Ми любимо подорожувати Україною, відкривати для себе її красу, милуватись її неповторністю та унікальністю.

Прес-центр 8-Б, 8-Г класів

День вишиванки в гімназії

Переможці II Міжнародного фестивалю
дитячих та молодіжних театрів «Золотий мандарин»
(Грузія, 2019 р.)

Переможці
районного конкурсу патріотичної пісні
«Україна від «А» до «Я»

ПЕРШІЙ ДЗВОНИК У ЮВІЛЕЙНИЙ РІК

